

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.35.201/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: ügyvéd1 ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(4025 Debrecen, Hatvan utca 45.)

Az alperes képviselője: Dr. Báthori-Maczkó Gabriella
kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért határozat: Budapest Környéki Törvényszék 15.K.701.218/2024/28.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes fő tevékenysége szerint lakó- és nem lakóépület építésére létrejött gazdasági társaság, 2008-ban kezdte meg gazdasági tevékenységét. Az elsőfokú adóhatóság 2021. október 1. és 2021. december 31. közötti időszakra nézve a felperesnél általános forgalmi adó (továbbiakban: áfa) adónemben végzett ellenőrzés eredményeként 2024. február 7-én kelt 1731125314. iktatószámú határozatában a felperes terhére áfa adónemben az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 119., 120., 127. §-ai, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. §, 165. §, 166. § alapján összesen 4.882.000.- forint, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § 4. pontja értelmében teljes egészében az Art. 217. § szerint adóhiánynak minősülő adókülönbséget állapított meg, illetve a bevallásához viszonyítva 2021. november hónapban 431.000.- forint, 2021. december hónapra 2.758.000.- forint következő időszakra átvihető, adóhiánynak nem minősül követelés különbséget állapított meg.

Az elsőfokú adóhatóság megállapítása szerint a felperes a vizsgált időszakban a Kft.1. Kft. (továbbiakban: Számlakibocsátó) részéről 2021. november és december hónapban kibocsátott 10 db számla alapján az adólevonási jogát jogszerűtlenül gyakorolta. Az elsőfokú adóhatóság a jogügyletet a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 1. számú esete szerint minősítette, eszerint a számlán szereplő gazdasági esemény nem történt meg.

[2] A felperes fellebbezésére eljáró alperes 1691713927. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot – a határozat egyéb rendelkezéseinek változatlanul hagyása mellett – úgy változtatta meg, hogy az adózó terhére kiszabott adóbírság összegét 2.441.000.- forintban állapította meg. Emellett az adóhiány teljes összege után az adóbírság mértékét 50%-ban állapította meg, az Art. 215. § (1) és (3) bekezdése alapján. Az alperes az adózási jogügyletet a Kúria KMK véleménye 2. számú esete alapján minősítette, mely szerint az adólevonási jog gyakorlása érdekében felhasznált számlákon szereplő gazdasági esemény ugyan megtörtént, de nem a számlán szereplő felek között.

Az alperes határozata indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság annak vizsgálata érdekében, hogy a Számlakibocsátó ténylegesen elvégezte-e a felperes részéről adólevonási jog gyakorlása során felhasznált számlákon szereplő építőipari szolgáltatásokat az adózó javára, széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le. A határozat ismertette, hogy a Számlakibocsátónál lefolytatott adóellenőrzés során a Számlakibocsátó iratanyagot nem adott át az adóhatóság részére, a képviselője írásban úgy nyilatkozott, hogy a felvállalt munkákat átadták a Kft.2. Kft.-nek, mint alvállalkozónak, azt azonban, hogy az alvállalkozó részéről ki végezte el a munkát, nem tudtak információt szolgáltatni.

Az indokolás rögzítette, hogy a Számlakibocsátónak a vizsgált időszakban három fő munkaviszonyban álló és öt fő egyszerűsített foglalkoztatotti jogviszonyban bejelentett alkalmazottja volt, aki közül öt férfi konkrét cím megadása nélkül egy-egy családi ház felújítását jelölte meg munkavégzési helyszínnek, amely nem volt beazonosítható, a női alkalmazottak közül pedig két fő adminisztrációs feladatot végzett, építőipari munkák végzésében nem vettek részt, egy fő munkavállaló pedig konkrétumokat nem adott elő.

Az indokolás rögzítette, hogy a Kft.2. Kft.-nél – a Számlakibocsátó alvállalkozójánál – jogkövetési vizsgálat azt állapította meg, hogy az általa kiállított számlák mögött valós gazdasági esemény nem volt, a társaság tevékenysége kizárólag számlák kibocsátására korlátozódott. Az indokolás szerint sem a Számlakibocsátó, sem a Számlakibocsátó alvállalkozója nem rendelkeztek a munkák elvégzéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel.

Az indokolás rögzítette, hogy az elsőfokú adóhatóság a felperes 15, építőipari tevékenységhez köthető munkakört ellátó munkavállalóját is nyilatkozatra hívta fel, akik közül 11 magánszemély válaszolt és nyilatkozataikban elismerték, hogy a megjelölt helyszíneken dolgoztak, ugyanakkor egyikük sem tudott megnevezni olyan céget, a felperesen kívül, akik szintén a munkaterületen dolgoztak volna.

[3] Az alperes határozata indokolása szerint az ellenőrzés során felperes által bemutatott nagy számú fényképfelvétel azt igazolta, hogy a felvállalt építési munkák elkészültek, ugyanakkor hitelt érdemlően az igazolásra nem került, hogy mindezt a Számlakibocsátó végezte volna el. Az alperes nem vitatta a felperes fellebbezésben kifejtett álláspontját, hogy a megnövekedett megrendelések szerződés szerű teljesítése érdekében indokolt volt további alvállalkozók bevonása, és utalt arra, hogy a Számlakibocsátón kívüli többi alvállalkozó esetében (pl. Kft.3. Kft., Kft.4. Kft., Kft.5. Kft.) nem került megtagadásra az adólevonási jog gyakorlása.

[4] Az alperes határozata indokolása szerint a rendelkezésre álló adatokból, bizonyítékokból az nem volt megállapítható, hogy a számlákra írt szolgáltatások beszerzése a felperes részéről nem történt meg, ugyanakkor az bizonyított volt, hogy a szolgáltatást nem a Számlakibocsátó nyújtotta, ezért helyesen a KMK vélemény 2. pontja szerinti eset valósult meg.

[5] Az indokolás szerint a rendelkezésre álló iratokból az volt megállapítható, hogy a felperes semmilyen ésszerű intézkedést nem tett annak érdekében, hogy felismerje a Számlakibocsátó számláinak a hiteltelenségét. Az indokolás szerint a W.H. épületében, az A.F.S. és más irodaházakban végzett építési munkák szerződés szerű teljesítéséhez elvárható lett volna a felperestől, hogy pontosan tudja az egyes munkavégzési helyszíneken kinek az emberei és mennyi időt tartózkodnak, mit csinálnak, különösen, hogy nagy volumenű, veszélyes, nagy értéket képviselő kiemelt építési területeken a beépítés után felfedett hiba csak jelentős többletköltséggel elhárítható. Amennyiben a felperes a Számlakibocsátó teljesítőképességéről meggyőződött volna, úgy fel kellett volna ismernie, hogy a munkaterületen a Számlakibocsátó sem személyesen, sem alvállalkozó útján nem volt jelen. Ebből következően az általa kibocsátott számlák jogszerű adólevonás alapjául nem szolgálhatnak.

[6] Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, melyet a Budapest Környéki Törvényszék alaptalannak talált és ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával 15.K.701.218/2024/28. sorszámú ítéletével elutasította.

[7] Az ítélet indokolása ismertette az adólevonási jog jogszerű keletkezése Áfa tv. 119. § (1) bekezdés, 120. § a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja, Sztv. 15. § (3) bekezdése, 165. §

(2) bekezdése, és 166. § (2) bekezdésében szereplő feltételeit, és kiemelte, hogy az irányadó tényállás szerint az értékelt számlák szerinti gazdasági esemény nem a felek között jött létre, mely a KMK vélemény 2. pontjában ismertetett esetnek felel meg.

[8] Az ítélet indokolása utalt a Kúria gyakorlatára az adólevonási jog feltételei körében (Kfv.I.35.245/2021/5., Kfv.V.35.778/2011/4., Kfv.I.35.291/2014/4.).

[9] Az ítélet indokolása szerint az adóhatóság a releváns tényállást, az objektív körülményeket feltárta, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, helytállóan állapította meg, hogy a gazdasági esemény megtörtént, de azt nem a Számlakibocsátó vagy annak alvállalkozója végezte el.

[10] A bíróság értékelte a felperes hivatkozásai alaptalanságát, az általa felajánlott bizonyítás indokolatlanságát. Az Európai Unió Bírósága gyakorlatára és a KMK vélemény indokolásában kifejtettekre hivatkozva hangsúlyozta, hogy a felperes a tőle elvárható gondosságot elmulasztotta, a cégjegyzék lekérdezése – melyre egyebekben a felperes csak hivatkozott – önmagában nem alapozza meg az ésszerűen elvárható intézkedéseket. Kitért arra is, hogy az alperes másodfokú adóhatósággént eljárva nem azért mérsékelte az adóbírság összegét az elsőfokú adóhatóság által kiszabott bírsághoz képest, mert az alperes nem tudta bizonyítani a felperes tudattartalmát, hanem az Art. 215. § bírság kiszabására vonatkozó rendelkezései miatt.

[11] A bíróság álláspontja szerint az adóhatóság figyelembe vehette az ellenőrzés során a jogkövetési vizsgálat eredményét. A Kúria Kfv.I.35.380/2021/7. számú ítélete, az Air. 100. §-a alapján, a jogviszonyok eltérő megítélésére vonatkozó tilalmat értelmezve megállapította, hogy a feltétel bekövetkezését nem az keletkezteti, hogy az adóhatóság ellenőrzéssel lezárt időszakot eredményező vizsgálatot folytat le, hanem az, hogy a jogviszonyok tartalmi elemzésére, azok valóságára vonatkozóan az adóhatóság folytat-e vizsgálatot és tesz-e megállapítást. Az a körülmény, hogy mind a Számlakibocsátónál lefolytatott ellenőrzés, mind az annak alvállalkozójánál lefolytatott jogkövetési vizsgálat során irathiany volt megállapítható, azt mutatja, hogy e két társaság nem végzett tényleges tevékenységet.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte az alperes határozatának megsemmisítésével és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésével. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és az első fokon eljáró Pest Központi Kerületi Bíróság (helyesen: Budapest Környéki Törvényszék) új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését indítványozta.

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad), valamint 118. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással kérte.

[14] A joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése indokoltsága, mint befogadási ok vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság több jogszabályi rendelkezést nem vett figyelembe, vagy azt tévesen értelmezte, amely az ügy érdemi elbírálására kihatott. Így egyrészt nem vette figyelembe az Art. 2. §-ban foglalt, az ügylet és más hasonló cselekmény valódi tartalom szerinti minősítése elvét, másrészt megsértette az Air. 58. § (1)-(4) bekezdésében meghatározott tényállás-tisztázási kötelezettséget, mert ugyanazt a gazdasági eseményt eltérően értékelte a felperesnél és a Számlakibocsátónál, harmadrészt megsértette az

alperes az Air. 73. § (1) bekezdés c) pont szerinti indokolási kötelezettséget, negyedrészt megsértette az alperes és a bíróság is az Air. 100. §-ban foglaltakat, ugyanis az alperes a Számlakibocsátónál a KMK vélemény 1. pontja szerinti esetköröt állapította meg, míg a felperesnél a KMK vélemény 2. pont szerinti esetköröt rögzítette. Ötödrészt, megsértette az Art. 120. §-át, miután nem állapította meg kétséget kizáróan, hogy milyen jogalapon tagadta meg a felperes adólevonási jogát az adóhatóság, illetve szükséges volt-e a felperesi tudattartalom vizsgálata. Hetedrészt arra hivatkozott, hogy az alperes eljárása során megsértette a KMK véleményt, mivel ugyanazt a gazdasági eseményt a Számlakibocsátónál 1. esetkörbe, míg a felperesnél 2. esetkörbe tartozónak ítélte meg és nem vizsgálta, hogy a felperes tudott-e, illetve tudnia kellett-e az adókijátszásban való részvételről.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadási ok körében a felülvizsgálati kérelem arra hivatkozott, hogy az alperes eljárása során megsértette az Air. 100. §-ban szereplő, a jogviszony eltérő minősítésének tilalmát, mert nem vette figyelembe, hogy az alperes a Számlakibocsátónál a KMK vélemény 1. pontja szerinti esetköröt, míg a felperesnél a KMK vélemény 2. pontja szerinti esetköröt állapította meg.

[16] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjához kapcsolódóan indokolást nem tartalmaz.

[17] A felülvizsgálati kérelem a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés, mint befogadási ok körében a Kúria Kfv.I.35. 380/2021/7. számú - BH2022.2.54. jogesetként közzétett - határozattól való eltérésre hivatkozott, amely ítélet az Air. 100. §-ban rögzített, eltérő értékelés tilalma kérdésével foglalkozott. A felülvizsgálati kérelem szerint az adóhatóság eljárása azért volt jogsértő, mert az elsőfokú határozat a jogügyletet a KMK vélemény 1. esetköre, míg az alperes határozata ugyanazt a gazdasági eseményt a KMK vélemény 2. esetköre szerint minősítette. Szó szerint idézte a Kfv.I.35.380/2021/7. számú ítélet [18], [19], [20], [21], [33], [34] és [35] bekezdését. Érvelése szerint a felülvizsgálni kért ítélet indokolása [69] bekezdése a Kúria hivatkozott ítéletétől eltért.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A Kúria szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdése kötelezővé teszi a felülvizsgálati kérelem tartalmát illetően a kérelem befogadhatósága oka megjelölését, a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek azonban a befogadhatósági ok fennállását bizonyítani nem kell, és a Kp 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével azt részletesen indokolni sem kell.

Ugyanakkor a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat a felülvizsgálati kérelem szerint jogkérdésben eltér.

[21] A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a Kúria nem végezheti el a támadott ítélet érdemi felülvizsgálatát, és csak azt vizsgálhatja, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását megalapozza. (Kfv.I.35.392/2022/3.)

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontban szereplő, a joggyakorlat egységének biztosítása, illetve a joggyakorlat továbbfejlesztése indokoltsága, mint befogadási okok elkülönülnek egymástól. A joggyakorlat egysége biztosítása érdekében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, hogy a bírói gyakorlat nem egyeséges, illetve a befogadási kérelemben megjelölt okokból a jogerős ítélet folytán a jogegység sérült vagy sérülhet. A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében pedig a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására akkor kerül sor, amennyiben a kialakult és egységes bírói gyakorlat a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okokból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új jogkérdés merült fel a perben, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

A Kúria rámutat, hogy a jelen jogvitában értékelendő, adólevonási jog gyakorlása tartalmi és alaki feltételei értelmezéséről a Kúria kiterjedt joggyakorlattal rendelkezik. Ebből kiemelendő, hogy az adólevonási jogot mindig az ügy egyedi körülményei alapján a Kúria joggyakorlata, a KMK véleményben kifejtettek, és az Európai Unió Bírósága által kimunkált gyakorlat alapján kell megítélni (Kfv.I.35.032/2021/8., Kfv.I.35.151/2022/7., Kfv.V.35.275/2022/3. számú határozatok).

A Kúria több határozatában kimondta, hogy a jelen jogvitában is értékelt KMK vélemény az Európai Unió Bírósága ítéletei alapján kialakult elméleti alapvetések rendszerezése (Kv.I.35.007/2021/5., Kfv.I.35.008/2021/5.).

[23] A Kúria számos határozata foglalkozott a KMK vélemény 2. esetkörével, és az ésszerűen elvárható intézkedések értékelésével összefüggésben is kialakította gyakorlatát (Kfv.I.35.318/2018/8., Kfv.V.35.651/2018/6., Kfv.I.35.440/2019/6.). Mindebből hangsúlyos, hogy az ésszerűen elvárható intézkedések köre mindig az adott ügy körülményeitől függ, melynek elbírálása az eljáró bíróság feladata (Kfv.I.35.128/2018/4. indokolás [30]).

[24] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, Air. 58. § (1)-(4) bekezdése tényállás-tisztázásra vonatkozó szabályai sem indokolják a jogvitával összefüggésben a joggyakorlat egységesítését, vagy annak továbbfejlesztését. Az Air. 58. § (4) bekezdése szerint az adóhatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat bizonyító erejüknek megfelelően értékeli.

A Kúria számos határozatában foglalkozott a bizonyíték értékelése kérdésével (Kfv.V.35.144/2023/9., Kfv.V.35.049/2023/9.), és egységes a Kúria gyakorlata abban is, hogy a felülvizsgálati eljárás során az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség. (Kfv.I.35.316/2021/2., Kfv.II.37.673/2021/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kfv.V.37.686/2023/3.).

Önmagában az, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához (Kfv.I.35.231/2023/3.).

[25] A felülvizsgálati kérelem az adott jogvitával összefüggésben alaptalanul állította az Air. 73. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő, adóhatóság döntéséhez kapcsolódó indokolási kötelezettséggel összefüggésben a joggyakorlat egységesítése vagy továbbfejlesztése

indokoltságát. A Kúria gyakorlata a döntés indokolásával összefüggésben is következetes, és követi azt az Alkotmánybíróság által megfogalmazott követelményt [7/2013. (III.1.) AB határozat], mely szerint a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye, hogy a bíróság a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről az ítéletben számot adjon. Az állandó ítélkezési gyakorlat a tisztességes eljárás alkotmányos követelményeként a bírói döntésekkel szemben nem fogalmazza meg azt az elvárást, hogy az eljárásban szereplő felek minden érvére adjon indokolást (Alkotmánybíróság 3150/2019 (VI.26.) AB határozat, Indokolás [32])

[26] Ugyancsak nem látta indokoltnak az adott jogvitával összefüggésben a Kúria az Air. 100. §-ban szereplő, a jogviszony eltérő minősítése tilalmát megfogalmazó szabály vonatkozásában a joggyakorlat egységesítése vagy továbbfejlesztése miatti befogadást. A Kúria több határozata foglalkozott az Air 100. §-nak értelmezésével (Kfv.VI.35.002/2024/5. indokolás [85], Kfv.I.35.292/2023/5. indokolás [84],) és ennek kérdését elemezte a felülvizsgálati kérelemben a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okhoz kapcsolódóan a felperes által hivatkozott kúriai határozat is.

[27] A fentiek alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a Kúria nem látott lehetőséget a felülvizsgálati kérelem befogadására.

[28] A Kúria felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az egyéni jogsérelem megjelölésén túl a társadalom széles körére közvetlenül vagy közvetett módon befolyással lehet az adott jogkérdés megítélése, az újonnan meghozandó elvi tartalmú döntés jogi hatást gyakorolhat az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére is, legalább áttételesen. A kialakult kúriai gyakorlat szerint azonban a felvetett jogkérdésnek a társadalom szempontjából akkor lehet különleges súlya, ha annak értelmezéséről a Kúria korábban még nem foglalt állást (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2.)

Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alponthoz kapcsolódó befogadási ok körében utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértési körök kérdésében a Kúria már állást foglalt.

[29] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára csak hivatkozott befogadási okként, ahhoz azonban indokolást nem társított, a Kp. 117. § (4) bekezdésében szereplő kötelező tartalmi elem ellenére. Indokolási kötelezettség nem teljesítése miatt a Kúriának ezt a befogadási okot vizsgálni nem kellett.

[30] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott a BH2022.2.54. számú döntésként közzétett, Kfv.I.35.380/2021/7. számú határozattól jogkérdésben való eltérésre az alábbiak miatt.

A Kúria elsőként az ügyazonosság Jpe.I.60.002/2021/7. számú jogegységi határozatban megfogalmazott követelményére mutat rá, mely szerint az ügyazonosság több tényező által befolyásolt összetett jogfogalom, melynek megítélése során figyelembe kell venni az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét, és a jogértelmezés szempontjából releváns tényeket.

Azt a Kúria jelen tanácsa is észlelte, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kúriai döntés fő kérdése az Air. 100. § megsértése volt, mely jelen jogvitában is felmerült a felperes felvetésében.

Ugyanakkor jelen jogvitában – a hivatkozott kúriai döntéssel ellentétben – nem az a tényállási elem valósult meg, hogy egy határozatban (akár bírósági, akár adóhatósági határozatról legyen is szó) ugyanazon jogügyletkez kapcsolódóan a tényállással összefüggésben bizonytalanság lett volna, vagy a tényállás és a minősítés keveredett volna egy döntésen belül, hanem a jelen jogvitában az elsőfokú adóhatóság által megállapított tényállást, mely szerint a

KMK vélemény 1. esetköre valósult meg, változtatta meg az alperes – egyebekben a határozata rendelkező részében is megjelenített módon – azzal, hogy a KMK vélemény 2. esetköre alá tartozónak sorolta a tényállást. Emellett a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelem iratellenesen hivatkozott arra, hogy a felperesnél és a Számlakibocsátónál az adózási jogviszony eltérő minősítésére került sor akár az alperes, akár a bíróság részéről. Az alperes határozata 13. oldal utolsó előtti bekezdése ugyanis kifejezetten kiemeli, hogy a Számlakibocsátónál végzett ellenőrzés során megállapításra került, hogy a felperes felé kibocsátott számlákon szereplő szolgáltatást a Számlakibocsátó nem végezte el, ebből következően az Art 100. § rendelkezésére is figyelemmel, a felperesnél sem állapíthatott meg ettől eltérő tényállást.

Perbeli jogvitában tehát nem valósult meg az a tényállási elem, hogy akár az adóhatóság, akár a felülvizsgálni kért ítélet a tényállást és a minősítést keverve hozta volna meg a döntését, ebből következően a hivatkozott döntéshez képest ügyszakosság nem áll fenn.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, felülvizsgálni kért ítélet [69] bekezdése majdnem szó szerint idézte a Kfv.I.35.380/2021/7. számú ítélet elvi tételét – éppen az Air. 100. §-a megsértése kizártsága alátámasztásaként.

[31] A fentiek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására lehetőséget nem látott, ezért annak befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján eljárva megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[32] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) és b) pontjában megjelölt befogadási ok(ok) megvalósulása esetén van helye.*

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban eljárva, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[34] Az eljárási illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[35] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 8.